

1.2.1 Pisos d'estudiants

No tots els joves tenen la sort de tenir el seu lloc d'estudis prop de casa. Molts nois i noies, sobretot universitaris, han de canviar el seu lloc de residència per poder estudiar el que desitgen. El cas dels universitaris és el més nombrós, ja que si bé els alumnes de secundària poden triar plaça a l'institut que els hi resulti més a prop de casa, els joves que estudien una carrera no sempre tenen els estudis desitjats a la universitat que els és més propera. Per això, han de deixar el pis dels pares per a traslladar-se a un altre habitatge.

Una de les opcions més habituals a l'hora de trobar un nou habitatge són els pisos compartits amb altres estudiants. Els avantatges són, d'entrada, clars: com a part positiva hi ha el fet de compartir pis amb altres joves en la mateixa situació, sovint companys de classe o facultat i l'ambient jove que es respira a la casa. També, el fet de viure amb altres estudiants motiva més a continuar amb els estudis, a tenir a prop una ajuda durant el curs i a viure més immers en el món universitari. Els desavantatges també són clars: els horaris, els costums, l'ordre o el desordre i altres comportaments poden dificultar la convivència entre els joves.

Si ets estudiant, el primer que has de tenir clar és on vols viure. A més de buscar habitació en un pis ja llogat per altres estudiants o llogar un pis i buscar més estudiants que el comparteixin amb tu, existeixen altres opcions com:

- col·legis majors
- residències d'estudiants
- albergs de joventut
- convivència intergeneracional
- convivència amb els propietaris del pis / amb un llogater que no sigui estudiant

Si et decideixes per buscar una habitació dins d'un pis compartit amb altres estudiants o bé optes pel servei d'allotjament de les universitats catalanes (pisos que estan destinats a estudiants d'aquella universitat i a prop del mateix campus universitari), has de tenir en compte diversos aspectes que tot seguim apuntem.

1.2.1.1 Amb quins companys vols viure?

Si tens la possibilitat de triar els companys del pis en què residiràs (bé perquè el llogater inicial siguis tu, bé perquè puguis decidir), contempla quin tipus de persones s'adeqüen més a la teva manera de viure.

* És important que tinguis clar si prefereixes residir amb noies, amb nois o amb una equivalència dels dos sexes. Això depèn molt de cada persona, però hi ha joves que tenen molt clar que no volen viure en un pis on ell o ella sigui l'única persona del seu sexe. Per tant, tingues clara aquesta primera idea. Compartir pis amb gent de sexes diferents és una experiència sovint més enriquidora que pejorativa. És una manera de conèixer més la manera de ser de les persones del sexe contrari. El cas ideal i perfecte, en aquest cas, seria una equivalència en el nombre d'habitants de cada sexe. També hi ha joves que tenen clar que els hi és indiferent compartir pis amb noies que amb nois, i per tant, l'única cosa que els preocupa és que siguin persones amb qui els hi sigui fàcil conviure.

* La convivència entre joves de diferents cultures també pot ser un handicap o un avantatge, depèn de com es miri. Conèixer persones d'altres nacionalitats i costums és tan enriquidor com viatjar i, a més, sempre pots fer amistats que en un futur et convidin a conèixer altres països!!! Això sí, tingues en compte que les diferents cultures sempre comporten diferents costums que estaria bé que coneguessis abans de decidir-te a compartir pis amb estrangers.

Dins d'aquest aspecte, pot ser que siguis tu l'estranger. En el cas que siguis estudiant d'Erasmus o altres programes de mobilitat europea o bé marxis a un país fora d'Europa a estudiar, tingues molt clars els costums del país on vas a viure, ja que aquesta pot ser una font de problemes amb els teus companys.

* La diferència d'edat no sol ser gran en el cas d'estudiants, però si és el cas, cal també que tinguis present si et ve de gust viure amb gent més gran o més jove que tu.

1.2.1.2 Dos són companyia, tres són multitud?

La dimensió de l'habitatge, el preu i altres aspectes poden determinar la quantitat d'estudiants que visquin al pis. És preferible que tinguis clar amb quants joves estàs disposat a viure. Aquest aspecte depèn també de la

teva personalitat. Si ets una persona més aviat tranquil·la, potser prefereixes un sol company/a de pis, però si ets una persona molt sociable, segurament voldràs viure amb molts més companys per passar-t'ho d'allò més bé.

Sovint, compartir pis amb altres estudiants suposa "viure" també amb els seus amics. No vol dir això que el pis hagi d'estar contínuament ocupat pels col·legues dels teus companys, però si és cert que els estudiants es caracteritzen sobretot per muntar festes ben sonades als pisos compartits. Deixa clar si ets partidari d'aquestes festes i avisa'ls dels teus costums, manies i horaris.

1.2.1.3 Res és per sempre

Abans que res, recorda que la convivència amb estudiants és temporal. Res dura per sempre i és possible que durant la teva estada a l'habitatge, els companys vagin canviant. Un cop marxi algun dels companys, els que quedeu heu de saber molt bé quina persona necessiteu per a què ompli la plaça buida. Si l'experiència amb l'ex-company ha estat bona, el més recomanable és buscar algú similar, sempre que això sigui possible.

En el cas que siguis un estudiant d'un programa de mobilitat, has de deixar molt clar quan entris el temps que hi seràs. Això donarà l'oportunitat als teus companys de pis de tenir el temps suficient per a buscar algú que ocupi la teva habitació quan marxis. I si ocupes l'habitació d'un altre estudiant que hagi deixat el pis, pregunta si pots desfer-te dels mobles que no t'agradin, si pots decorar el teu espai al teu gust, etc.

La resta d'aspectes de la convivència són els comuns de per a qualsevol grup de persones que comparteixin pis. Els desenvoluparem en punts posteriors.

Experiències:

La Mar és llicenciada en Dret per la Universitat Pompeu Fabra. Va estar sis mesos d'Erasmus a Bèlgica compartint una casa amb set nois i una noia. La Mar comenta que va trobar la casa a través d'un amic i va decorar al seu gust l'habitació que li va deixar una altra noia que residia a la casa abans que ella. Tots els companys eren estudiants belgues excepte la noia, que era francesa:

"Alguns d'ells eren una mica bruts, però en general em portava molt bé amb tots menys amb la noia. Amb ella era difícil conviure, tot i que tenia una planta de la casa per ella sola, amb cuina independent. Li agradava manar molt i quan vius amb vuit persones més, has de transigir més. Jo, com estava de pas, vaig aguantar algunes coses, com la brutícia d'alguns dels nois, però amb aquesta companya les coses no van acabar bé. No ens vam entendre".

La Laura és de Girona i està encantada amb la seva experiència compartint pis a Barcelona amb altres estudiants: "M'era totalment impossible comprar un pis o llogar-lo tota sola i a més, m'agrada viure amb altres estudiants per l'ambient que hi ha al pis. Jo no estic feta per viure amb una residència, perquè no hi ha tanta llibertat i no em veia vivint amb gent gran perquè seria com viure amb els meus pares i necessitava trobar-me a mi mateixa sense la pressió i l'observació que tenia a casa". La Laura va tenir la sort de conèixer un noi que buscava algú per viure al seu pis amb dos nois més. Ella és l'única noia: "La relació és molt bona". Som i pensem de manera similar i hi ha bastant de respecte en general".